

[Jensen-Broby.]

Spørgsmaal i Forbindelse med denne Lovgivning, et Spørgsmaal, der vil melde sig for de Kommuner, der bygger i andre Kommuner. Vi ved jo, at Københavns Kommune — i hvert Fald siger man det fra Københavns Kommune selv — er udbygget, og at der findes meget faa Grunde, hvorpaa der kan bygges. Hvorvidt det er rigtigt, kan jeg ikke helt afgøre, men jeg har nogen Tvivl om, at Københavns Kommune er saa daarligt stillet paa dette Punkt, som man vil give det Udseende af. Jeg har nogen Tvivl om, at det er rigtigt, naar man siger, at Københavns Kommune er udbygget; jeg tror, der findes adskillige Byggegrunde i København, som godt kunde udnyttes, hvis man vilde lade Pladsen komme i Betragtning. Men Borgmester Munk har jo nylig slaet meget haardt paa, at Københavns Kommune var nødt til at bygge i Omegnskommunerne. Vi ved, at Københavns Kommune ejer Jord i adskillige af Omegnskommunerne — de ejer Jord i Ballerup, Skovlunde, Herstederne, Gladsaxe og Lyngby —, at de altsaa har Jord selv, som de kan bygge paa.

Det, jeg gerne vilde bede den højtærede Indenrigsminister om, er, at han vil være opmærksom paa dette Spørgsmaal, for hvis Københavns Kommune bygger i Omegnskommunerne og smækker 1 000 Huse op forskellige Steder, som man jo har talt om, vil det for disse Kommuner betyde en meget stor økonomisk Byrde. Jeg tænker her ikke saa meget paa det aarlige Tilskud, der skal gives fra Kommunens Side til de børnerige Familier, for hvis man ikke kan enes om det, kommer det ifølge den gamle Boligstøttelov til Indenrigsministerens Afgørelse, men jeg tænker paa de Skoleudgifter, som bliver paabyrdet saadanne Kommuner, og ogsaa paa de sociale Udgifter, som bliver paabyrdet dem, og for hvilke de nok for en Dels Vedkommende faar Refusion fra Staten, men der bliver alligevel en betydelig Del tilbage for Kommunerne. Det kunde endda gaa, hvis man fik Lov at beholde de Skatteindtægter, som de, der flytter ud, har, men naar de flytter ud fra Københavns Kommune, som i det store og hele er deres Erhvervskommune, følger Skatterne jo ikke med, Erhvervskommunen beholder Skatterne. Vi fik nok en Ændring i Fjor i Erhvervsskatteloven, hvor Satsene blev forhøjet en Smule, men den betyder saa uendelig lidt, for Lønningerne er jo steget tilsvarende. I Virkeligheden ligger det saadan, at Omegnskommunerne er forfærdelig stillet, fordi de maa afholde Udgifterne, men ikke kan faa Lov at faa Ind-

tægterne; Erhvervsskatten hindrer, at de faar disse Indtægter. Derfor vil det være økonomisk ødelæggende for mange af Omegnskommunerne, hvis der ikke træffes en Ordning, saa Københavns Kommune kommer til at bære en Del af, om ikke alle de Udgifter, som den paabyrder disse Kommuner ved i stor Stil at lægge Elementhusbyggeri ud i dem. Jeg kan nævne et Eksempel fra min egen Kommune, Søllerød; den ligger længere ude end de andre, jeg har omtalt, og Københavns Kommune ejer heldigvis ikke Jord ude hos os, saa vi har det bedre end de andre Omegnskommuner. Men jeg kan nævne, at vi har en Skatteindtægt paa 4 Mill. Kr.; af dem maa vi aflevere 1 Mill. Kr., altsaa 25 pCt. af vor Skatteindtægt, til København i Erhvervsskat. Enhver vil forstaa, at Omegnskommunerne under disse Omstændigheder stritter imod, at Københavns Kommune skyder alle de børnerige Familier eller en stor Part af dem ud til Nabokommunerne, for at disse kan tage de Udgifter, der følger med. Jeg kan ikke se andet, end at dette Forhold maa bringes i Orden paa den Maade, at Københavns Kommune ikke dikterer, men maa forhandle med Omegnskommunerne, og kan de ikke enes og faa en fornuftig Ordning, maa det være Indenrigsministeren, der træffer Bestemmelse og fordele de Udgifter, som København ved et saadant Byggeri vil paabyrde Omegnskommunerne.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige det foreliggende Forslag en velvillig Behandling og Støtte i det høje Ting.

Kristen Amby: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til en velvillig Behandling af dette Lovforslag.

Jeg skal ikke trætte Tinget med at gentage noget af det, som dels Ministeren i sin Fremsættelsestale har gjort Tinget opmærksom paa, og som dels de foregaaende Talere har sagt. Bortset fra, om man har saadan en Klippetro, som mange har, til Elementhusene som Fremtidens Huse, er det naturligvis — det er ogsaa derfor, Indenrigsministeriets Boligudvalg har henstillet, at man fik denne Lovgivning — rigtigt, at man skaber Finansieringsmuligheder for, at et Byggeri, som vi ikke plejer at finansiere her i Danmark ad de sædvanlige Finansieringskanaler, kan ske, fordi der her spares paa de Materialer, vi har Knaphed paa, Sten og Træ, og endelig jo ogsaa fordi disse Elementhuse paastaas — og det er vist ogsaa rigtigt — at kunne gøres færdige meget hurtigere eller i hvert Fald adskilligt hurtigere end det sædvanlige